

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(92) 6 def.

Brussel, 23 januari 1992

Wijziging van het voorstel voor een
RICHTLIJN VAN DE RAAD
betreffende de algemene regeling voor
aan accijns onderworpen produkten, het voorhanden hebben
en het verkeer ervan

(door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3,
van het EEG-verdrag ingediend)

TOELICHTING

Op 27 september 1990 heeft de Commissie een voorstel⁽¹⁾ voor een richtlijn betreffende de algemene regeling voor aan accijns onderworpen produkten, het voorhanden hebben en het verkeer ervan bij de Raad ingediend.

Op 30 januari 1991 bracht het Economisch en Sociaal Comité ter zake advies⁽²⁾ uit.

Het advies⁽³⁾ van het Europese Parlement werd op 12 juni 1991 uitgebracht aan de hand van het verslag van de Commissie Economische en Monetaire Zaken en Industriebeleid. 26 amendementen van dit verslag zijn op die datum door het Parlement aangenomen. Deze amendementen betreffen onder andere een verruiming van het begrip erkend entrepouhouder, de jaarlijkse publikatie door de Lid-Staten van een lijst van door hen erkende entrepouhouders, de vereisten inzake geleidedocumenten alsmede een herformulering van de procedures voor de teruggave van accijns.

Van de amendementen die door het Parlement zijn aangenomen, heeft de Commissie er acht aanvaard, welke in dit gewijzigd voorstel zijn opgenomen.

(1) PB C 322 van 21.12.1990, blz. 1

(2) PB C 69 van 18.3.1991, blz. 25

(3) PB C ... van ..., blz. ...

OORSPRONKELIJKE VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Artikel 1

1. Deze richtlijn behelst de regeling van de accijnzen en andere indirecte belastingen die middellijk of onmiddellijk worden geheven op het verbruik van produkten, met uitzondering van de BTW en door de Instellingen van de Europese Gemeenschappen bepaalde belastingen.

1. Deze richtlijn behelst de regeling van de accijnzen en andere indirecte belastingen die middellijk of onmiddellijk worden geheven op het verbruik van produkten, met uitzondering van de BTW en door de Europese Gemeenschappen bepaalde belastingen.

2. De bijzondere bepalingen betreffende de tarieven en de structuren van de rechten op aan accijns onderworpen produkten zijn vervat in de richtlijnen ...⁽¹⁾.

2. Ongewijzigd.

Artikel 3bis (nieuw)

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder

a) erkende entrepouhouder : een natuurlijke of rechtspersoon die van de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat vergunning heeft gekregen om onder schorsing van rechten krachtens de belastingentrepotregeling bij de uitoefening van zijn beroep aan accijns onderworpen produkten te vervaardigen, te verwerken, voor handen te hebben, te ontvangen en te verzenden;

b) belastingentrepot : elke ruimte waar een erkende entrepouhouder onder schorsing

van rechten bij de uitoefening van zijn beroep aan accijns onderworpen produkten vervaardigt of voorhanden heeft onder bepaalde, door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar het belastingentrepot zich bevindt, vastgestelde voorwaarden;

c) schorsingsregeling : belastingregeling die geldt voor de vervaardiging, de verwerking, het voorhanden hebben en het verkeer van produkten onder schorsing van rechten;

d) geregistreeerde subject : natuurlijke of rechtspersoon die geen erkende entrepouhouder is, maar wel van de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat vergunning heeft gekregen om onder schorsing van rechten bij de uitoefening van zijn beroep aan accijns onderworpen produkten afkomstig uit een andere Lid-Staat in ontvangst te nemen; hij mag dergelijke produkten niet onder schorsing van rechten voorhanden hebben of verzenden;

e) niet-geregistreeerd subject : natuurlijke of rechtspersoon die geen erkende entrepouhouder is, maar wel gerechtigd is om bij gelegenheid onder schorsing van rechten bij de uitoefening van zijn beroep aan accijns onderworpen produkten afkomstig uit een andere Lid-Staat in ontvangst te nemen; hij mag dergelijke produkten niet onder schorsing van rechten voorhanden hebben of verzenden; een niet-geregistreeerd subject moet vóór de verzending van de goederen bij de belastingautoriteiten van de Lid-Staat van bestemming zekerheid stellen voor de accijnsbetaling.

Artikel 4

1. Het belastbare feit van de accijns op aan accijns onderworpen produkten is de produktie op het grondgebied van de Gemeenschap of de invoer uit derde landen op het grondgebied van de Gemeenschap.

2. Het belastbare feit van de accijns op de accijnsplichtige produkten is de produktie op het grondgebied van de Gemeenschap of de invoer op het grondgebied van de Gemeenschap uit derde landen.

3. De accijns wordt verschuldigd bij de aangifte tot verbruik. Als zodanig wordt beschouwd het ter beschikking van een natuurlijk of rechtspersoon stellen, op het grondgebied van een Lid-Staat, van een accijnsplichtig produkt, waarbij het wordt onttrokken aan een regeling houdende schorsing van rechten en belastingen.

Artikel 4

1. Het belastbare feit van de accijns op aan accijns onderworpen produkten is de produktie in het douanegebied van de Gemeenschap of de invoer uit derde landen in het douanegebied van de Gemeenschap.

2. Ongewijzigd

3. Ongewijzigd

TITEL III
VERKEER

Artikel 11

1. Het verkeer van aan accijns onderworpen produkten vindt tussen entrepouhouders onder schorsing van rechten plaats. De produkten worden dan geacht onder de entrepotregeling te blijven.

2. De identificering van de zich onder schorsing van rechten in het verkeer bevindende aan accijns onderworpen produkten geschiedt door verzegeling per laadruimte, indien het vervoermiddel daarvoor werd erkend, en per collo in andere gevallen.

3. De door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat erkende entrepouhouders worden overeenkomstig artikel 7 geacht te zijn erkend voor nationale en intracommunautaire verkeershandelingen.

4. De aan het nationale en communautaire verkeer verbonden risico's worden gedekt door de zekerheid die overeenkomstig artikel 8 is gesteld door de entrepouhouders van het land van vertrek.

De zekerheid moet in de gehele Gemeenschap geldig zijn.

TITEL III
VERKEER

Artikel 11

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 9 en 11bis moet het verkeer van aan accijns onderworpen produkten onder schorsing van rechten tussen erkende entrepouhouders plaatsvinden.

2. Entrepouhouders die overeenkomstig artikel 7 door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat erkend zijn, worden geacht gerechtigd te zijn tot nationale en intracommunautaire verkeershandelingen.

3. De aan het intracommunautaire verkeer verbonden risico's worden gedekt door de zekerheid die overeenkomstig artikel 8 door de tot verzending gerechtigde entrepouhouder is gesteld, c.q. door een solidaire zekerheid van verzender en vervoerder.

De zekerheid, ten aanzien waarvan de Lid-Staten nadere voorschriften zullen vaststellen, moet voor de gehele Gemeenschap geldig zijn.

4. De aansprakelijkheid van de tot verzending gerechtigde erkende entrepouhouder c.q. de vervoerder kan pas komen te vervallen nadat de goederen door de bestemming in ontvangst zijn genomen en het in artikel 12 bedoelde geleidedocument overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, lid 2, is teruggezonden.

5. In afwijking van lid 1, eerste zin, heeft de bestemming niet een entreehouder te zijn. In dat geval wordt de accijns volgens de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorwaarden bij aankomst bij de bestemming voldaan.

Artikel 11bis (nieuw)

1. In afwijking van artikel 11, lid 1, en in geval de hoogte van de accijns is vastgesteld zonder verband te houden met de uiteindelijke verkoopprijs, kan de bestemming een niet als entreehouder erkend economisch subject zijn. Een niet-erkend subject mag onder schorsing van rechten bij de uitoefening van zijn beroep aan accijns onderworpen produkten afkomstig uit een andere Lid-Staat in ontvangst nemen. Hij mag dergelijke produkten niet onder schorsing van rechten voorhanden hebben of verzenden.

2. Bovenbedoeld subject kan vóór de Inontvangstneming van de goederen verzoeken om registratie bij belastingautoriteiten van zijn Lid-Staat.

Een geregistreerd subject moet :

a) zekerheid stellen voor de accijnsbetaling volgens de door de belastingautoriteiten van zijn Lid-Staat vastgestelde voorwaarden, onverminderd het bepaalde in artikel 11, lid 4;

b) een administratie van de zendingen van produkten bijhouden;

- c) de produkten bij elke vordering tonen;
- d) toestemmen in alle controles en inventariseringen

De accijns is van dit subject invorderbaar bij de inontvangstneming van de goederen en dient te worden afgedragen volgens de door de desbetreffende Lid-Staat vastgestelde voorschriften.

3. Een niet bij de belastingautoriteiten van zijn Lid-Staat geregistreerd subject als bedoeld in lid 1 moet :

a) vóór de verzending van de goederen een verklaring aan de belastingautoriteiten van het land van bestemming doen toekomen en zekerheid stellen voor de accijnsbetaling, onverminderd het bepaalde in artikel 11, lid 4;

b) de accijns bij de inontvangstneming van de goederen afgedragen volgens de door de Lid-Staat van bestemming vastgestelde voorschriften;

c) toestemmen in alle controles waarmee de autoriteiten van de Lid-Staat van bestemming zich willen vergewissen van de inontvangstneming van de goederen en van de afdracht van de daarover verschuldigde accijns.

4. Onverminderd het bepaalde in lid 2 en lid 3 zijn de bepalingen van deze richtlijn betreffende het verkeer van aan accijns onderworpen produkten onder de schorsingsregeling van toepassing.

5. Een Lid-Staat mag bepalen dat dit artikel niet van toepassing is ingeval de hoogte van de accijns slechts aan de hand van de uiteindelijke verkoopprijs kan worden vastgesteld.

Artikel 11ter (nieuw)

Een erkende entrepouhouder kan een fiscaal vertegenwoordiger aanwijzen. Deze moet in de Lid-Staat van bestemming gevestigd zijn en door de belastingautoriteiten van die Lid-Staat erkend zijn. Hij moet namens de bestemming :

a) zekerheid stellen voor de accijnsbetaling volgens de door de belastingautoriteiten van de Lid-Staat van bestemming vastgestelde voorwaarden, onverminderd het bepaalde in artikel 11, lid 4;

b) de in de Lid-Staat van bestemming verschuldigde accijns bij de inontvangstneming van de goederen afdragen volgens de door de Lid-Staat van bestemming vastgestelde voorschriften;

c) een administratie van de zendingen van produkten bijhouden en bij de belastingautoriteiten van het land van bestemming melden waar de goederen afgeleverd zijn.

Artikel 13

1. Een kopie van het administratieve geleidedocument of een afschrift van het commerciële document wordt onverwijld en uiterlijk in de maand die volgt op de ontvangst door de bestemming voor zuivering naar de afzender teruggezonden.

2. Bij gebreke van zuivering moet de entrepouhouder in het land van vertrek de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis stellen.

Artikel 13

1. Bij de belastingautoriteiten van elke Lid-Staat worden de verzonden en in ontvangst genomen partijen door de subjecten aangemeld met gebruikmaking van het in artikel 12 bedoelde document. Dit document wordt in drievoud opgemaakt :

- een exemplaar wordt door de afzender bewaard,
- een exemplaar is voor de bestemming bestemd,
- een exemplaar moet door de bestemming voor zuivering aan de afzender worden teruggezonden.

De bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat mogen bepalen dat er van het document nog meer exemplaren moeten worden opgemaakt :

- b.v. een exemplaar bestemd voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek;

- b.v. een exemplaar bestemd voor de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming.

2. Bij verzending van aan accijns onderworpen produkten onder de schorsingsregeling naar een erkende entrepouhouder of een al dan niet-geregistreerd subject moet een afschrift van het commerciële document met de vereiste gegevens door de bestemming voor zuivering aan de afzender worden teruggezonden, en wel uiterlijk in de maand die volgt op de maand waarin de bestemming de goederen in ontvangst heeft genomen.

Het terug te zenden exemplaar dient met het oog op de zuivering de volgende gegevens te bevatten :

a) het adres van het belastingkantoor waar de bestemming onder valt;

b) datum en plaats van Inontvangstneming van de goederen

c) een beschrijving van de ontvangen goederen waarmee kan worden nagegaan of de zending beantwoordt aan de gegevens in het document;

d) het referentie- of registratienummer dat door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van bestemming is toegekend;

e) geautoriseerde handtekening van bestemming.

3. Bij gebreke van zuivering moet de afzender de belastingautoriteiten van zijn Lid-Staat daarvan binnen een door die autoriteiten vast te stellen termijn in kennis stellen. Deze termijn mag niet langer zijn dan drie maanden vanaf de datum van verzending van de goederen.

Artikel 16

1. De tot verbruik uitgeslagen aan accijns onderworpen produkten kunnen op verzoek van een verzender en in afwijking van het bepaalde in artikel 11, lid 1, onder een schorsingsregeling worden geplaatst of herplaatst waarbij de accijns in de Lid-Staat van uitslag tot verbruik wordt teruggegeven, wanneer zij voor uitslag tot werkelijk verbruik in een andere Lid-Staat zijn bestemd, of in de in artikel 18 bedoelde gevallen.

2. In geval van naar behoren geconstateerde uitzonderlijke omstandigheden die de toepassing van lid 1 beletten, verricht de Lid-Staat waarin de uitslag tot verbruik plaatsvond op verzoek de teruggaaf van het onverschuldigd betaalde, mits in het verzoek wordt aangetoond dat de accijns is voldaan in de Lid-Staat waarin de uitslag tot werkelijk verbruik heeft plaatsgevonden.

Artikel 16

1. De tot verbruik uitgeslagen aan accijns onderworpen produkten kunnen op verzoek van een subject bij de uitoefening van zijn beroep in aanmerking komen voor teruggave van accijns door de belastingautoriteiten van de Lid-Staat waar de uitslag tot verbruik plaatsvindt, wanneer ze voor verbruik in een andere Lid-Staat bestemd zijn.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in lid 1 zijn de volgende bepalingen van toepassing :

a) de afzender moet vóór de verzending van de goederen bij de bevoegde autoriteiten van zijn Lid-Staat een verzoek om teruggave indienen en daarbij aantonen dat de accijns is afgedragen. De bevoegde autoriteiten mogen de teruggave evenwel niet afhankelijk stellen van verplichte overlegging van het door henzelf afgegeven documenten waaruit blijkt dat de accijns oorspronkelijk afgedragen is;

b) het verkeer van de onder a) bedoelde goederen vindt plaats onder gebruikmaking van het in artikel 12, lid 1, bedoelde document;

c) de afzender legt aan de bevoegde autoriteiten van zijn Lid-Staat het terugzendexemplaar van het onder b) bedoelde document met de vereiste gegevens voor, alsmede een document waaruit blijkt dat de accijns in de Lid-Staat van verbruik wordt afgedragen of dat de volgende gegevens bevat :

- het adres van het betrokken
belastingkantoor in het land van
bestemming,

- de datum van aanvaarding van de
accijnsbetaling door dit kantoor, alsmede
het referentie- of registratienummer van
de betaling.

3. De belastingautoriteiten van elke
Lid-Staat bepalen hoe de controle op de
teruggave op hun grondgebied verloopt. De
Lid-Staten zien erop toe dat de
teruggegeven accijns niet hoger is dan de
werkelijk betaalde accijns.

ISSN 0254-1513

COM(92) 6 def.

DOCUMENTEN

NL

02 09

Catalogusnummer : CB-CO-92-007-NL-C

ISBN 92-77-79597-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg